

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

**Terentius,|| A` M. Antonio Mvreto|| locis prope
innumerabilibus|| emendatus.||**

Terentius Afer, Publius

Venetiis, 1558 [erschieden] 1559

Scena IIII.

[urn:nbn:de:gbv:45:1-723936](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:gbv:45:1-723936)

Nā is nostro simulo fuit sūmus, & nos coluit maxime.
 Ge. Nam hercle alius nemo respicit nos. So. propera tu
 mea Canthara,
 Curre, obstetricem accerse, ut, cum opus sit, ne in mo-
 ra nobis fiet.

ACTVS TERTII SCENA III.

DEMEA, SYRVS.

De. I sperū: Ctesiphonem audiui filium
 d. Vna affuisse in raptione cum Aeschino.
 Id misero restat mihi mali, si illum potest,
 Qui alicuius rei est, etiam eum ad nequitiam abducere,
 Vbi ego illum quæram? credo abductum in ganeum.
 Aliquò. persuasit ille impurus, sat scio.
 sed eccum ire syrum uideo: hinc scibo iam, ubi fiet.
 Atque hercle hic de grege illo est: si me senserit
 Eum queritare, nunquam dicet carnufex.
 Non ostendam me id uelle.

ACTVS TERTII, SCENA IIII.

SYRVS, DEMA.

Sy. Mnem rem modo seni,
 Quo pacto haberet, enarramus ordine.
 Nil quicquam uidi lætius. De. pro Iupiter,
 Hominis stultitiam. Sy. collaudauit filium:
 Mihi, qui dedissem consilium, egit gratias.
 De. Disrumpor. Sy. argentum annumerauit illico:
 Dedit præterea in sumptum dimidium minæ:
 Id distributum sane est ex sententia. De. hem,
 Huic mandes, si quid recte curatum uelis.

M Sy. Hem

Sy. Hem Demea, haud aspexeram te: quid agitur?

De. Quid agatur? uostram nequeo mirari satis
Rationem. Sy. est hercle inepta, ne dicam dolo, atque
Absurda. pisces ceteros purga Dromo:
Congrum istum maximum in aqua finito ludere
Paulisper: ubi ego uenero, exossabitur:
Prius nolo. De. haecine flagitia? Sy. mihi quidem non
placent:

Et clamo saepe. salsamenta haec stephano
Fac macerentur pulchre. De. diu uostram fidem;
Vtrum studio ne id sibi habet, an laudi putat
Fore, si perdiderit gnatum? uae misero mihi,
Videre uideor iam diem illum, cum hinc egens
Profugiet aliquò militatum. Sy. o Demea,

Istuc est sapere, non quod ante pedes modo est,
Videre, sed etiam illa, quae futura sunt,
Prospicere. De. quid? istaec iam penes uos psaltria est?

Sy. Ellam intus. De. eho, an domi est habiturus? Sy. cre-
do, ut est

Dementia. De. haecine fieri flagitia? Sy. inepta lenitas
Patris, & facilitas praua. De. fratris me quidem
Pudet, pigetq; . Sy. nimium inter uos Demea, ac
Non, quia ades praesens, dico hoc, pernimum interest.
Tu, quantus quantus, nihil nisi sapientia es:
Ille futit, somnium. sineres uero illum tuum
Facere haec? De. sinerem illu? aut no sex totis mensibus
Prius olfecissem, quam ille quicquam coeperet?

Sy. Vigilantiam tuam tu mihi narras? De. sic fiet
Modo, ut nunc est. Sy. ut quisque suum uult esse, ita est.
De. Quid eum? uidistin' hodie? Sy. tuum ne filium?

(Abigam)

(Abigã hũo rus) iã dudum aliquid ruri agere arbitror
 De. Sati' scis ibi eum esse? Sy. oh, qui egomet produxi. De.
 optume est.

Metui, ne hæreret hic. Sy. atque iratum admodum.

De. Quid autem? Sy. adortus iurgio fratrem apud forum

De psaltria istac. D. ain' uero? Sy. uah, nil reticuit:

Nam, ut numerabatur forte argentum, interuenit

Homo de improviso, coepit clamare, Aeschine

Hæcine flagitia facere te? hæc te admittere

Indigna genere nostro? De. oh, lacrumo gaudio.

Sy. Non tu hoc argentum perdis, sed uitam tuam.

De. saluos sit: spero, est similis maiorum suum. Sy. hui.

De. syre, præceptorum plenus istorum ille. Sy. phi,

Domi habuit, unde disceret. De. fit sedulo:

Nil prætermitto: consuefacio: denique

Inspicere, tanquam in speculum, in uitas omnium

Iubeo, atque ex alijs sumere exemplum sibi.

Hoc facito. Sy. recte sane. De. hoc fugito. Sy. callide.

De. Hoc laudi est. Sy. istac res est. De. hoc uitio datur.

Sy. Probissime. De. porro autem. Sy. non hercle ociũ est

Nunc mihi auscultandi: pisces ex sententia

Nactus sum: hi mihi ne corrumpantur, cautio est:

Nam id nobis tam flagitium est, quã illa Demea

Non facere uobis, quæ modo dixti: & quod queo.

Conseruis ad eundem istunc præcipio modum.

Hoc falsum est, hoc adustum est, hoc lautum est parum:

illud recte, iterum sic memento: sedulo

Moneo, quæ possum pro mea sapientia:

Postremo, tanquam in speculum, in patinas Demea

Inspicere iubeo, & moneo quid facto usu' sit.

A D E L P H I T

Inepta hæc esse, nos quæ facimus, sentio:
 Verum quid facias? ut homo est, ita morem geras.
 Nunquid uis? De. mentem uobis meliorem dari.
 Sy. Tu rus abis hinc? D. recte. Sy. nam quid tu hic agas?
 Vbi, si quid bene præcipias, nemo obtemperat?
 De. Ego uero hinc abeo, quâdo is, quamobrem huc ueneris?
 Rus abiit: illum curro unum: ille ad me attinet:
 Quando ita uolt frater, de istoc ipse uiderit.
 Sed quis illic est, procul quem uideo? est ne hic Hegio
 Tribulis noster? si satis cerno, hercle is est,
 Vah, homo amicum nobis iam inde à puero. dij boni,
 Næ illiusmodi iam magna uobis ciuium
 Penuria est. antiqua homo uirtute, ac fide.
 Haud cito mali quid ortum ex hoc sit publice.
 Quàm gaudeo, ubi etiam huius generis reliquias
 Restare uideo. uah, uiuere etiam nunc lubet.
 Opperiar hominem hic, ut salutem, & colloquar.

ACTVS TERTII SCENA V.

HEGIO, GETA, DEMEA, PAMPHILA

He. Ro dij immortales, facinus indignum, Geta

p Quid narras? Ge. sic est factum. He. ex
 lan' familia

Tam illiberale facinus esse ortum? o Aeschine
 Pol haud paternum istuc dedisti. De. uidelicet
 De psaltria hac audiuit: id illi nunc dolet
 Alieno: pater is nihili pendit: hei mihi,
 Utinam hic prope adesset alicubi, atque audiret hæc.